

bekijk
dit project

VOUCHER

DIDACTISCHE VAARDIGHEDEN VOOR STUDENTEN GENEESKUNDE IN HET KEUZECOSCHAP

INDIENERS: Mike Keizer (links), arts-klinisch onderwijs kindergeneeskunde en Jolanda Schieving, kinderneuroloog.

'Leren geduldig te zijn en zonder oordeel'

Menig geneeskundestudent voelt zich onvoldoende voorbereid op het geven van onderwijs. Een nieuwe leerlijn voor meer didactische kennis en vaardigheden moet uitkomst bieden. Om zo het leren 'leuk' te maken, in plaats van 'spannend'. Anne Bloemers blikt erop terug. "Onderwijs verdient meer aandacht."

Anne Bloemers,
ANIOS in de
psychiatrie

"Ik werk een dag per week aan het geven en verbeteren van onderwijs op mijn afdeling. Ook onderzoek ik of en hoe het stigma op mentale ziekte zich ontwikkelt onder geneeskundestudenten. Dit onderwijsonderzoek heb ik opgezet tijdens mijn keuzecoschap Onderwijs en opleiden.

In de leerlijn didactische vaardigheden ben je bezig met het ontwikkelen van onderwijs. Je leert wat daarbij komt kijken, zoals leerdoelen opstellen, de stof toetsen en een uitdagende presentatie geven. Elke week krijg ik één dag een cursus in een van die onderwerpen, door een gespecialiseerd iemand.

Dit project heeft mij geholpen om op een andere manier naar onderwijs te kijken. Eerst dacht ik, oneerbiedig, dat je zo maar even wat in elkaar frutselt. Maar nu ben ik erachter gekomen wat voor tijdrovend proces hierachter zit, dat continu verbetert met trial-and-error. Ik heb geleerd om vanuit het niets op een onderwijskundige manier een werkgroep op te zetten. Dit pas ik nu ook toe in mijn werk. Je leert hierbij echt na te denken vanaf het begin: wat wil je dat de studenten meenemen uit het onderwijs, waarom is dit van belang, en hoe ga je dit bereiken? Daarnaast leerde ik didactische vaardigheden, zoals lesstof afstemmen op de doelgroep, open vragen stellen, geduldig zijn en zonder oordeel. Dit bracht mij een nieuw perspectief op het maken van onderwijs. Dit is niet zo makkelijk als men zou denken. Daarnaast kan ik de geleerde didactische

vaardigheden ook weer inzetten in mijn patiëntenzorg: open vragen, een oordeelloze houding, duidelijkere instructies geven, of uitleg over ziekte, behandeling enzovoort, met aandacht voor het begrip van deze uitleg."

ERUIT HALEN WAT ERIN ZIT

"Van senior coassistenten en artsen wordt verwacht dat ze ook onderwijs kunnen geven, maar in de opleiding is hier weinig aandacht voor. Aangezien onderzoek verplicht is, zou onderwijs dat ook kunnen zijn. Het is een heel waardevol traject en onderwijs mag wat mij betreft meer aandacht krijgen in het UMC, naast onderzoek, patiëntenzorg en innovatie.

Om eruit te halen wat in dit coschap zit, moet je een duidelijke motivatie voor onderwijs hebben. Ik denk dat het beter gefaciliteerd kan worden voor de studenten die hier echt interesse in hebben. Bijvoorbeeld in de vorm van een minor, of als een leerlijn gedurende het laatste jaar van de master."

WAT ZEGT DE EXPERT?

'LEVENSLANG LEREN VAN ELKAAR'

Isa Witteveen: "Of je als beginnend arts nu coschappen begeleidt of een college verzorgt, onderwijs geven is in het begin spannend. Het voelt als een verantwoordelijkheid aan de volgende generatie. Zeker zonder didactische scholing ben je dan op zoek naar handvatten voor het lesgeven. Als je met dit project didactische vaardigheden hebt geoefend, krijg je meer vertrouwen in jezelf en je rol als docent, en wordt het lesgeven leuk. Daarnaast biedt deze leerlijn ruimte voor intervisie, belangrijk voor het levenslang leren. Zo zet dit project het onderwijs meer op de kaart in de academische gemeenschap."

Isa Witteveen is onderwijskundig trainer en -adviseur.